

[Glønborg]

medvirke til, at nogle skal kunne udnytte andre, og jeg vil ikke pådattes en sådan holdning, for den har jeg ikke.

Jeg vil heller ikke af hr. Kaj Poulsen pådattes motiver til at udtale mig om det upraktiske i det, som er sket i Centrum-Demokraternes gruppe. Jeg smed hverken med sten eller med noget som helst andet. Jeg sagde blot, at det var upraktisk, og det fastholder jeg. Naturligvis kan vi alle fejle, og det er ikke fru Lis Noer Holmberg, jeg klandrer, men gruppens manglende loyalitet over for ordføreren.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Fru Addi Andersen for en kort bemærkning, og så vil jeg godt henstille, at man standser de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Addi Andersen (CD):

Man skulle tro, at der var nogen herinde, der ikke kendte arbejdsvilkårene op til jul, for vi havde ikke mulighed for at tage stilling til ændringsforslagene før i går kl. 12.30.

Jeg er en af dem, der støtter formanden for Arbejdsmarkedsudvalget i hendes indstilling. Der er ingen, der skal sige, at jeg eller andre i CD er ligeglade med de svage i samfundet, men derfor behøver man ikke at kvæle alle ændringer og al nytænkning.

Med lidt konkurrence kunne det være, at arbejdsformidlingen ville blive mere effektiv.

Det er tiltrængt, og det vil netop være til gavn for de arbejdsløse, der ikke kan eller vil betale for at få et arbejde.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Den sidste korte bemærkning i denne omgang, hr. Kaj Poulsen.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg vil godt indlede med at give hr. Glønborg en undskyldning. Det var selvfølgelig en tåbelig betragtning, at Kristeligt Folkeparti vil ændre standpunkt på baggrund af, at CD har gjort det. Det kan man sige sig selv med den erfaring, vi har, at Kristeligt Folkeparti kun er et slasket halehæng til regeringen. Så derfor er det selvfølgelig en helt tåbelig betragtning af mig.

Men må jeg så have lov til at sige til hr. Glønborg, at jeg lagde mærke til, at hr. Glønborg sagde: Jamen vi vil følge med i, hvad der foregår.

Hvis hr. Glønborg havde fulgt med i, hvad der var foregået i udvalget, og hvad der var foregået tidligere på dette område, havde man kunnet tage højde for at få ændret loven således, at det, der er foregået tidligere, og det, der er beskrevet i svarene, ikke mere skulle kunne finde sted. Men hvad skulle det hjælpe at bede Kristeligt Folkeparti om det, når Kristeligt Folkeparti igen har vist sig kun at være et slasket halehæng til regeringen, der ikke har nogen mening selv om noget som helst?

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Til fru Lilli Gyldenkilde vil jeg gerne sige, at det ikke er rigtigt, sådan som fru Lilli Gyldenkilde beskriver retstilstanden.

Der er i dag mulighed for at opkræve betaling hos arbejdstagere for privat formidling. Det drejer sig om de såkaldte headhuntervirksomheder, hvor der i få tilfælde sker det, at man opkræver betaling hos den arbejdssøgende. Det sker også i visse impresariobureauer, der oven i købet opkræver en procentdel af den gage, en kunstner opnår.

Derfor er det ikke rigtigt, hvad fru Lilli Gyldenkilde siger.

Men det, der er mit egentlige ærinde med dette indlæg, er det spørgsmål, som fru Lilli Gyldenkilde stillede, om jeg ville give tilsagn om at gøre regnebrættet op om to år og redegøre over for Arbejdsmarkedsudvalget for, hvordan udviklingen har været. Det kan jeg svare klart ja til; det synes jeg er en god idé.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal takke ministeren for det allersidste, han sagde. Tak for det, og lad os så i fællesskab følge dette op, når det nu ikke kan lykkes at komme igennem med ændringsforslag.

Jeg må sige til arbejdsministeren, at det, jeg har talt om, er, at headhunterfirmaer ikke har regler, der forbyder, at de kan få et beløb fra et af hovederne, men praksis er den samme som for vikarbureauerne, nemlig at det er arbejdstageren, der betaler.

Det siger sig selv, at almindelig impresariovirksomhed ikke har noget at gøre med tre